

Medlemmer, som hver især efter sin Forsikringssum udreder sin Andeel af det Manglende.

Idet jeg endnu udtaler den Overbeviisning, at det vilde skade Sagen for længere Tid og muligens fremkalde Mistillid til Principerne, om der gjordes Forsøg paa at constituere en Forening som den omhandlede, forinden man havde en Indtegningssum til Værdi af mindst $\frac{1}{4}$ Million Rigsbankdaler, lægger jeg gjentagende denne Sags Fremme alle Dem paa Hjerte, hvis hele Bedrift er afhængig af deres Besætning.

Kjøbenhavn, i Septbr. 1851.

Jul. Sellmann.

Areatur = Assurance = Forening

i Bithen Pastorat paa Grevskabet Frysenborg.

Somtrent 8 Aar har denne Forening bestaaet og allerede oftere været et tjenligt Middel til at afvende Stødet af uforstyldt Uheld, som have rammet En og Anden iblandt dens 130 Medlemmer, samt i det Hele vist sig aldeles hensigtsvarende. For denne Forening ere vedtagne følgende

L o v e.

§ 1. Til Medlemmer af Foreningen kan op-

tages Enhver, som i Bithen, Haldum og Hadsteen Sogne driver Avl eller holder Creature.

§ 2. Enhvers Besætning af Heste og Hornqvæg skal Stykke for Stykke taxeres tvende Gange om Aaret i Midten af Juni og i Midten af December Maaned, og kun for sin hele Besætning kan en Mand være Medlem.

§ 3. I en dertil indrettet Protocol bliver Bærdiebeløbet af hver Mand's taxerede Besætning at indføre, ligesom og særskilt Priis for hvert enkelt Kreatur med Angivelse af dets Røn, Farve og Alder.

§ 4. Tre Mænd udvælges af Interessenterne til at foretage Taxation af Creaturene. Disse Mænd vælges saavidt muligt af de forffjellige Sogne, og de paa hvem Valget ved Stemmegivning falder, maa ikke undslaae sig for et saadant Hverv, hvorimod de efterat have fungeret eet Aar, kunne fritages for denne Bestilling i de derpaa følgende 3de Aar. Som en Folge heraf foretages aarlig nyt Valg af Taxationsmænd.

§ 5. Med Hensyn til Taxationen og for at lette Beregningen fastsættes, at Taxationsmændene ved den halvaarlige Burdering maa bestemme ethvert Kreaturs Bærbi saaledes at Summen kan gaae op i 10 eller 5. Med Hensyn til at bestemme Summen for Stades-Erstatningen bør dette derimod ingenlunde finde Sted.

§ 6. Skjøndt man ikke bør formode at Noget skulde søge sin Fordeel ved Foreningen, hvis Diemed kun er Hjælp i uforstyldt Uheld, turde det dog være

forfigtigt saavidt muligt at vanskeliggjøre en saadan uædel Hensigt. Det bestemmes derfor at ethvert Kreatur maa have en vis Værdi for at komme under Taxation, nemlig at en Hest idetmindste maa være 15 Rbd. og et Dvæghoved 10 Rbd. værd.

§ 7. Naar en Eier ved Sygdom, Lynild eller anden Banheld og ulykkelig Hændelse har mistet et Kreatur, og saadant Tab er skeet uden egen Brøde og Uforsigtighed, skal den Skadelidte tilkalde de i § 4 nævnte Taxationsmænd, der have at bedømme det reelle Tab, hvornæst de $\frac{2}{3}$ Dele af det omkomne Dyrs Værdie godtgjøres ham ved Ligning paa Interessenterne i Forhold til Hvers Taxationssum. Denne Erstatning maa komme ham tilhænde inden Løbet af Are Uger, fra den Tid Taxationsmændene have afgivet deres Skjon. Det maa udtrykkeligen bemærkes at det kun er det reele Tab, som Eieren kan vente at faae godtgjort med $\frac{2}{3}$ Dele af Summen. Den Værdie det styrkede Dyr kan udbringes til ved Salg af Hud, Kjød, Talg o. s. v. maa nemlig fradrages, og som Følge heraf bliver det en Nødvendighed at Taxationsmændene maae foretage Besigtigelse over det forulykkede Kreatur.

§ 8. For de Creature, der omkomme ved Jlds-vaade, kan Eieren ikke vente Erstatning, efterdi andre Beie staae ham aabne til i denne Henseende at sikke sig for Tab.

§ 9. Ved hver Interessents Navn indføres tilige i Protocollen det Værdie-Beløb, hvortil hans Besætning af Heste og Hornqvæg ved sidste Skjon

af Tarationsmændene er anslaaet, uden at tage Hensyn til Eierens Hartkorn, og i Forhold til denne Sum udredes Erstatningen, uanseet om hans Besætning i Løbet af Halvaaret mellem Tarationerne skulde være stegen eller falden i Værdie. Til Exempel anføres: det antages at Værdieløbet udgjorde 8000 Rbd. Nu mister en Mand en Hest af Værdi 120 Rbdlr., hvorfor Erstatningsløbet bliver 80 Rbdlr. der udredes med 1 Rbdlr. af 100 Rbdlr. eller 1 pCt. Den Interessent, der nu i Protocollen staaer anført for 600 Rbdlr., kommer til at yde 6 Rbdlr. uagtet han maaskee siden Tarationens sidste Omgang kan have solgt en Hest til Værdie 100 Rbdlr.

§ 10. Med Hensyn til Føl og Kalve bestemmes, at de første kunne tegnes i Juni Maaned, naar de ere fødte om Foraaret, hvorimod Kalve maae have naaet et Aars Alder førend de kunne komme under Taration.

§ 11. Foreningen har ved Stemmesleerhed at udnævne en Sekretair, der tillige er Selskabets Casseferer, og som fungerer et Aar. Det er Sekretairens Forretning at føre Protocollen og at repartere Bidragene naar et Tab skal erstattes. Til ham maae Tarationsmændene iforveien indgive en skriftlig Anmeldelse om den lidte Skade, om Tabets Størrelse og som en Følge deraf Erstatningssummen.

§ 12. En Interessent i hver Bye opkræver dernæst Bidragene og dette Arbeide kan udføres efter ordentlig Omgang. Men det er en ufravigelig Bedtægt, at enhver Interessent maae indrømme, at han

i Tilfælde af mislig Betaling skal være villig til uden Lov og Dom at underkaste sig Udpantning. Hvorimod det ingenlunde maae overlades til den Stades lidte, om han hellere vil renunciere paa sin Ret, end paa den anførte Maade see den gjort gjeldende.

§ 13. Dersom Nogen ønsker at udtræde af Foreningen, maae han derom ved den halvvaarlige Taxation til Taxationsmændene levere en skriftlig Udmeldelse, og maa han desuagtet vedblive at svare sit Contingent til Halvaarets Udløb.

§ 14. Burderingsmændene i Forening med Selskabets Secretair udgjør Bestyrelsen, til hvem de, der maatte ønske at indtræde i Foreningen, have at henvende sig. Optagelse kan kun finde Sted ved de halvvaarlige Taxationer. De, der have Noget at anbringe Foreningen vedkommende, have at henvende sig til denne Bestyrelse, som har at afgjøre Sagen eller i tvivlsomme Tilfælde foranstalte en Generalforsamling afholdt.

§ 15. Da Foreningens Diemed nærmest gaaer ud paa at skaffe den Skadelidte en nogenlunde Erstatning, ansees det som en Selvfølge, at Foreningens Medlemmer ere enige i, imellem hinanden indbyrdes at afskaffe al anden Collecteren og isærdeles ved de hyppige saakaldte Dobbeltgilder inden for Foreningen skal være aldeles ophævede og afskaffede.

§ 16. Ved fælleds Bistand at lette hverandre et saadant Tab, for hvilket enhver især kan være udsat under sit Avlsbrug, er Foreningens Hensigt. Fælleds Interesse skal forbinde Selskabets Medlemmer.

Derfor skal det udgjøre et sluttet Samfund, som skal bestaae ved sig selv. Endstjøndt det derfor kun kan grundlægges og vinde Styrke og Barighed ved Enighed, saa bør man heller ikke tabe af Syne, at der hvor Spørgsmaalet er om Mit og Dit, lettelig kan reises ulige Mening og Tvist. I saadant Tilfælde skal Selskabet være sin egen Dommer. Skulde der t. Ex. imellem den Skadelidte og Burderingsmændene opstaae ulige Meninger om Tabet og som en Følge deraf om Erstatningens Størrelse, da skal hver især af Selskabets Midte udnævne en Boldgivtsmand (Opmand), hvis Kjendelse skal udgjøre øverste Instantz, og hvis Dom Parterne uvægerligen skulle underkaste sig.

Tillæg til ovennævnte Love.

Til de her nævnte Love ere, ved forskjellige Generalforsamlinger, efterfølgende Bestemmelser vedtagne:

1. Ethvert Kjøb og Salg skal anmeldes for Protocollen; men dersom Forskjellen imellem det Kjøbte og Solgte ikke overstiger eller fylder 25 pCt., skulle Taxationsmændene ikke være pligtige at undersøge det kjøbte Kreatur, hvorimod de i alle andre Tilfælde skulle ansille Undersøgelse. (§ 9.)

2. Naar et Kreatur tager en saadan Skade, at det vel ikke døer, men dog af Eierens ansees for ubrugbart, da har Eierens og Bestyrelsens følgende Pligter: Eierens skaffer en autoriseret Dyrlæges Attest paa, at Dyret ikke kan cureres; Bestyrelsen vælger to Mænd af Selskabets Midte, hvilte tilligemed Taxationsmænd

dene syne Kreaturet, bedømme Dyrlægens Attest, og saaledes bestemme med uindskrænket Fuldmagt paa Foreningens Begne hvad der er at gjøre ved det under Spørgsmaal værende Tilfælde.

3. Ved Beregningen af Skadeserstatning skal den Skadelidtes Contingent og medtages, saaledes at han kvitterer den Andeel han selv af sin Besætning skulde erlægge.

4. Naar et Kreatur er sygt ved den halvaarlige Taxation, og derefter styrter, da skal der erstattes, ikke efter hvad det nu er værd i en saadan Tilstand; men efter den Taxation, som fandt Sted da Kreaturet var i sund Tilstand; dog at det ved Indskrivningen er efterseet af Taxationsmændene, og at det ingenlunde betales over Taxationssummen.

5. At Kreaturene ved Taxationen gives et No. hvorefter det indføres i Protocollen.

6. Den i Tillæget No. 1 anførte Anmeldelse ved Kjøb og Salg bortfalder, hvorimod Lovens § 9 atter træder i Kraft.

7. Den halvaarlige Udmeldelse af Foreningen skal regnes fra den 15de Juni eller 15de December.

8. Som yderligere Tillæg til § 9 anføres, at naar en Eier efter at Taxationen er udført, kommer i Besiddelse af et andet Kreatur skal han tilkalde de 2de nærmestboende Interessentere, som skulde afgive Skjøn over dette Kreaturs Værdie, og skulde disse tvende Mænd, i Tilfælde at Kreaturet omkommer, være pligtige til at udføre den endelige Taxation

i Forening med den udvalgte Tarations-Comitee.

9. Man maa være særdeles opmærksom paa ufskaarne Heste eller Hingster, som ikke ere af Interessenternes eget Tillæg, men ere tilforhandlede.

10. Sekretairen skal ved eller paa de Lister han har at udstede naar der skeer Skade hos Foreningens Medlemmer anføre Total-Summen af Tarationen, det styrkede Dyrs Værdie samt den Erstatning, der ifølge Lovene kan tilkomme den Skadelidte og endelig hvormeget det bliver af hvert 100 Rbdlr. ved Repartitionen.

11. Al Ddelæggelse ved Krig eller almindelig Dvægsyge ligger udenfor Foreningens Virksomhed.